

תת"ע 7671/02/18 - מדינת ישראל נגד חלילי מוחמד - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
תת"ע 7671-02-18 מדינת ישראל נ' חלילי מוחמד

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בן ארי
נגד
הנאשם חלילי מוחמד - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד מינאווי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע מעבר לשנתיים, בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

טיעוני הצדדים

1. התביעה טוענת כי רישיון הנהיגה של הנאשם פקע זה עשור. הנאשם הורשע בהליך זה בפעם הרביעית במספר בעבירה של נהיגה תוך פקיעת רישיון נהיגה ולחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. בעשור במהלכו נהג הנאשם ללא רישיון תקף צבר לחובתו כמות מרשימה של עבירות תעבורה והדבר מלמד על המסוכנות הנשקפת מנהיגתו ועל כך שאין על נאשם זה מורא הדין. נוכח עברו המכביד, משך הפקיעה הממושך והעובדה שענישה קודמת בעבירות דומות אינה מרתיעה את הנאשם מלשוב לסורו פעם אחר פעם טוענת התביעה כי יש להשית על הנאשם עונש מרתיע הכולל מאסר בפועל ופסילה לשנים לצד רכיבי ענישה נלווים.

2. ההגנה טוענת כי הנאשם הודה בעובדות כתב אישום לפיהן רישיונו פקע מעל שנתיים ועל כן אין לשעות לטיעון התביעה בנוגע לפקיעת רישיון למשך עשור. העונש ההולם, נטען, צריך להיגזר מתקופת הפקיעה כפי שפורטה בכתב האישום. עוד טוענת ההגנה כי רכיב מאסר לעבירה זו, כפי שצוין בטיעוני התביעה, אינו נובע מעבירה זו אלא מהפעלת מאסר מותנה שהושת בשל עבירה אחרת. מתחם העונש ההולם לעבירה איננו כולל עונש מאסר.

דין והכרעה

3. משעה שהנאשם הודה בעובדותיו של כתב אישום המייחס לו פקיעת רישיון לתקופה העולה על שנתיים ומשעה שבכתב האישום לא פורט משכה של תקופה זו ואף במסגרת טיעוני התביעה לעונש לא התבקש וממילא לא ניתן לתביעה היתר להראות בראיות את משכה המדויק של תקופת הפקיעה אין מנוס מן המסקנה כי מדובר בפקיעה העולה

על שנתיים. אשר לחריגה מן התקופה בת השנתיים אני סבור כי יש להניח לטובת הנאשם כי חריגה זו אינה משמעותית.

4. מתחם העונש ההולם לעבירה מחייבת דיון בערכים המוגנים בעבירה וכן בפסיקה שעסקה בעבירה זו. הערכים המוגנים בעבירה זו הם הצורך לשמור על שלומם וביטחונם של נוסעי הרכב והולכי הרגל כמו גם הצורך לשמור על ערך כיבוד החוק המחייב נהיגה רק כאשר ברשות הנהג רישיון נהיגה תקף (רע"פ 4504/16 **שריף אבו ראס נ' מדינת ישראל** (1.5.18)).

עיון בפסיקה מלמד כי ביחס לתקופות פקיעה ממושכות ובשעה שעברו התעבורתי של הנהג היה מכביד לא היססו בתי המשפט מלהשית גם עונשי מאסר מאחורי סורג וברח לעבירה זו. זאת, הן במסגרת הפעלת עונש פסילת מותנית (ראו למשל רע"פ 7629/10 **חאלד אלבחירי נ' מדינת ישראל** (24.10.10)) והן כחלק ממתחם העונש ההולם (ראו רע"פ 1973/13 **אסד חסן נ' מדינת ישראל** (24.3.13)). לעומת זאת, כאשר היה מדובר בפקיעה לא ממושכת הייתה הנטייה להסתפק בפסילת רישיון - גם אם ממושכת - לצד רכיבי ענישה נלווים, ללא מאסר בפועל או מאסר מותנה (עפ"ת (מרכז) 11890-05-14 **סולומון בליה נ' מדינת ישראל** (7.9.14)). וביתר פירוט:

א. עפ"ת 38367-02-12 **אבו חמאד נ' מדינת ישראל** - פקיעת רישיון בת 21 שנים כשלצדה עבר פלילי ותעבורתי מכבידים. בימ"ש קובע כי מתחם העונש לעבירה לעניין המאסר נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות ועד שנת מאסר בפועל כאשר מדובר ברצידיביזט.

ב. עפ"ת 51481-12-16 **לוי נ' מדינת ישראל** - אושר עונש קנס (2500 ₪), פסילה בת 3 חודשים ופסילה על תנאי בת 3 חודשים ל- 3 שנים.

ג. עפ"ת 18336-10-14 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** - אושרו רכיבי ענישה של פסילה בת 24 חודשים, פסילה על תנאי 12 חודשים למשך 3 שנים תוך התערבות לקולא ברכיב הקנס.

ד. עפ"ת 4420-09-12 **מדינת ישראל נ' פכורי** - בימ"ש המחוזי בירושלים הביע דעה לפיה במקרים מתאימים ניתן להטיל עונש מאסר בפועל לעבירה (אם כי לא כך נעשה באותו מקרה).

ה. עפ"ת 16249-12-12 **אבו עסה נ' מדינת ישראל** (1.7.13) הושת עונש של 2 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בפועל למשך 15 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי והתחייבות כספית.

ו. עפ"ת 38367-02-12 **אבו חאמד נ' מדינת ישראל**, (8.4.13), הושת עונש של 24 חודשי פסילה ללא רכיב המאסר בשל נסיבות אישיות.

ז. עפ"ת 22749-07-10 **אוחנה נ' מדינת ישראל**, (3.1.11), הוארך מאסר מותנה בשנתיים משיקולי שיקום, והוטלו על 24 חודשי פסילה בפועל

5. נראה אם כן כי מתחם העונש ההולם לעבירה נע בין פסילה בת 3-36 חודשים, מאסר על תנאי ועד מאסר בן שנה כאשר ייתכנו מצבים בהם המתחם לא יכלול מאסר כלל, פסילה מותנית וקנס.

6. במסגרת המתחם שהוצג יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהודה וחסך זמן שיפוטי אם כי נוכח עברו המכביד אינני משוכנע כי הודאה זו מהווה ציון דרך לשינוי דרך מצד הנאשם. אני סבור כי יש לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שמדובר בהרשעה רביעית במספר בעבירה דומה כאשר ענישה שהוטלה בעבר לא הצליחה להרתיע את הנאשם מלשוב פעם אחר פעם לסורו ואגב כך לעבור עבירות חמורות אף יותר כמו עבירה של נהיגה בזמן פסילה (פעמיים!!), ועוד. אינני סבור שקשייו הכלכליים של הנאשם מצדיקים עשיית דין עצמי ונהיגה - אגב ביצוע עבירות נלוות וחמורות אף יותר מעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף - תוך סיכון הנאשם, נוסעי הרכב ויתר משתמשי הדרך.

7. לאור כל האמור מצאתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים שיחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה או כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע מעל שנה.

פסילת רישיון למשך 15 חודשים. הפסילה תחל לאלתר ובכפוף להפקדת תצהיר חלף רישיון נהיגה במזכירות בית משפט זה.

פסילה מותנית בת 12 חודשים ל- 3 שנים על עבירה של נהיגה כאשר תוקף רישיון הנהיגה פקע או נהיגה בזמן פסילה.

קנס בסך 2500 ₪ לתשלום ב- 10 תשלומים שווים החל מ- 17.6.18 ובכל 17 לחודש עוקב. באחריות הנאשם/ הסנגור לקבל שוברים לתשלום הקנס ממזכירות בית המשפט.

ניתן היום, 17 17 מאי 2018, במעמד הצדדים.